

1851-09-03

AFSENDER

N. F. S. Grundtvig

MODTAGER

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 15 nr. 19

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Du følger eders led fæder, følger
eders led du nye Bølgens
Drolygde Gode, i Jule-Nær-
heden!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 15 Nr 19a

Frederick
Ed. Poygward y Georgia 3 Febr. 1851.

Gjør Dem selv! I den du og din
 del Ord, som er for sin fagendelse!
 Gud Herren sagde: det er ikke godt
 for mennesket at være alene, lad
 os gjøre ham en Meethjelp, som han
 kan! I den du og din del, og den
 du da indtil Ord rom, I den faller
 en for I den del med det I den
 du at sin idag, i den firkledte
 Thad, da I den for Gjør Afsæt
 velde for anden Tansende Gjørstand
 yder, med Gjør Hjelpe at rom sin
 anden Midhjelp, i den med sin
 i best Lage; I den er for qua rom
 Gjør I den del I den del I den
 dale Gjørord, da indel er en sin
 med Gjørord, qua rom Gjørord
 og en sin I den del I den del
 med Gjørord, da med I den
 for I den sin en Gjør af
 Gjør Gjør Gjør Gjør Gjør Gjør
 Gjør, da Gjør I den sin sin
 I sag, at det er ikke godt for
 Men I den at rom alene, og da
 en sin sin qua at Gjør
 sin I den Gjør, fordi det
 en den I den Gjør, Gjør I den

[illegible][illegible]

(afskrift)

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 15 Nr. 19-6

Kære venner! De kender og tror det ord, som vi har hørt fra begyndelsen: Gud Herren sagde: det er ikke godt for mennesket, at være alene, lad os gøre ham en medhjælper ^{hvin} for ham! De kender og tror det, og der kan da intet ord være, De hellere end dette skulde ønske at høre idag, i den højtidelige stund, da De for Guds åbød, rækker hinanden samfundets højre hånd, på med Guds hjælp at være hinandens medhjælper i mørke som i lyse dage; thi når vi på vor Bryllupsdag troende tilegne os dette Guds ord, da er det en himmelsk besæjling på vor ægtepagt og en himmelsk lyfegnsning til vort ægteskab, da modtager manden sin hustru dem, en gave af Guds hånd hvortil han højlig trænger for da Gud selv har set og sagt, at det er meget godt for mennesket at være alene, og da er han sikker på, at gaven svarer til trængen, fordi det er den evige gode Gud, hjerte-kenderen, som har skabt hustruen til hans medhjælper ~~(for dem som)~~ just som han behøver det, og da føler hustruen sig sikker på, at Gud lader sin gave falde i gode hænder, og vil give sin nåde til at den findes god og velbehagelig alle dage.

Således er da dette Guds ord: det er ikke godt for mennesket at være alene, lad os gøre ham en medhjælper (hvin for ham) det aller lifligste udtryk Guds velsignelse over ægteskabet kan lyses med, ti hvem Gud lykønsker den skænker han med det samme den lykke, han tilønsker dem, og det gør da i grunden slet ingen forskel hvor og på hvad sted velsignelsen lyder, når den kun finder genlyd i troende hjerter, ti det er jo ikke kirken som skaber Guds ord, men Guds ord som skaber og opbygger kirken, ikke alteret der helliger ordet, men ordet som helliger alteret og fremdeles, så - skulde der i den henseende gøres forskel på huse, da var der vel også på huse, hvor det Guds ord over et ægtepar: det er ikke godt for mennesket at være alene, lad os gøre ham en

*den kristelige mand

medhjælp (hun for ham) muligvis vilde finde
fuldere og dybere genlyd end i dette hus, hvor den
langt fra at være fremmed, har hjemme med
bruden og har tidlig nået hendes øre og hendes
hjerte i en elsket moders røst, som var sin egne,
mands medhjælp, i en så sjælden grad, at få kan føle
det dybere, at det er ikke godt for mennesket at være
alene, og få har følt det gladere, at hvem der får en
hustru af Herren, får en god gave, og annammer en
velbehagelighed. Nu, så modtag da min ven, ved
en venlig røst som De gerne har lyttet til, glad og tak,
nemmelig medhjælpen, som Gud har skabt til Dem,
ti han har altid skabt den kristelige kvinde til os
som han (~~bærer~~^{fører}) vort hjerte til, og som han bevæger
til at give os sit hjerte, og modtag veninde ved ~~den~~
samme røst, hvorved De har annammet det store
evangelium, som er Deres hjerte dyrebart,
~~manden~~, som Gud har skabt efter Deres hjerte.
Og modtag begge min venlige lykønskning
i Herrens navn. Herren stadfæste sit gode
ord på eder begge, så I må være hinandens
medhjælp og trøst, som to der gør et i kærlig-
hed; føle og skatte kraften i Guds velsignelse
så den kan følge eder til enden, følge eder
til de evige boliger. Guds kærligheds hus i
(i nye boliger?)

Jesu navn.

Fader P. C. Skovgaard og Moder
Georgie Marie Louise Schouw blev viede i en
sal i boligen ved Botanisk have som aften
den 17. (Charlottenborg) i tro af salen blev den kaldet "Stensalen".

Amen!